PÃ•N HOR

PondÄ›lÃ-, 27 srpen 2012

Hory, ty mne vÅ¾dy uchvacovaly. Svou krásou. Tajemností. Nedostupností. Vyvolávaly ve mnÄ› pocity pokory i strachu a vzbuzovaly oprávnÄ›nÄ› i pocity dÄ›su. Majestát hor nelze napodobit. K majestátu hor se podnes klaníme jako k boÅ¾stvu.

Hory mají mnoho tváÅ™í. NÄ›Å¾nou, kdyÅ¾ se probouzí den. PÅ™íjemnou, kdyÅ¾ hladí slunce. Tajemnou, kdyÅ¾ pÅ™ temnými stíny a dÄ›sivými zvuky. Hrozivou, kdyÅ¾ hory ukáÅ¾ou odvrácenou tváÅ™. KdyÅ¾ bÄ›sní. PrávÄ› tajemné a bÄ daly prÅ¯chod mnoha báchorkám, povídaÄ•kám a povÄ›stem. Pokud je mi známo, naše hory mají ochránce, svého pána. Horalé vÄ›Å™ili a vÄ›Å™í v ducha a pána hor. Jméno jeho se ale nesmí vyslovit, nese to smÅ¯lu. V tom lepším pÅ™ípadÄ›! BÄ›sní-li hory, pán odvrátil svou tváÅ™... V chalupách na svazích hor zapalují svíce. Svíce k u

Å½ivot na horách byl tvrdý. S nikým se nemazlil. NemÄ›l slitování. Horal se celý Å¾ivot rval s osudem. S pÅ™ízní i nepÅ™ horách se tÄ›Å¾ilo dÅ™evo, foukaly korálky nebo tkalo nebÄ›lené plátno. Mnoho pÅ™ivýdÄ›lkÅ¯ nebylo. Nebylo na výbÄ›r. po generace tkalo. Plátno pro manufakturu v mÄ›steÄ•ku. Po našich chalupách se vypráví pÅ™íbÄ›h – je smutný. Mne zaujal. Snad i vám nÄ›co poví.

Horalé v chalupách tkali a od tkalcÅ¯, vÅ¾dy ve smluvenou dobu a na stejném místÄ›, pÅ™evzal dílo faktor. Ten zdej& faktor, o kterém vám budu vyprávÄ›t, mÄ›l srdce. ChalupáÅ™Å¯m jejich trpký Å¾ivot ulehÄ•oval... sem tam pÅ™ivíral oÄ•i a pl lépe ohodnotil. Osud je osud a nic netrvá vÄ›Ä•nÄ›. BÅ¯h povolal našeho milého faktora k sobÄ›. Na jeho místo povolali páni z mÄ›steÄ•ka jeho syna. Výjimka potvrzuje pravidlo. Mladý mÄ›l srdce z kamene. Zde jablko padlo hodnÄ› dale od stromu. Nový faktor odíral chalupáÅ™e jak mohl. Podhodnocoval kvalitu pÅ™edávaného díla. Tkalci trpÄ›li. Tkali, ale reptali. Vyslyšení ve mÄ›steÄ•ku však nenašli.

Å˜íká se - všeho do Ä•asu. S nadÄ›jí se obrátili k vládci hor. Pán hor je nikdy nezklamal. Bylo-li nejhÅ¯Å™e, por V chalupách roztroušených po horských stráních znovu zahoÅ™ely svíce. V pokoÅ™e prosili pána hor o pomoc a ochranu pÅ™ed bezprávím. Pán hor své tkalce vyslyšel.

Hory odvrátily svou tváÅ™, otÅ™ásaly jimi všechny bÄ›sy. Tkalci však vÄ›dÄ›li své. V chalupách se modlil v oknech hoÅ™ely svíÄ•ky. Mladý faktor ale niÄ•eho nedbal. Byl Ä•as k pÅ™evzetí díla, tak touha po pár grošíkach jej zaslepila. Vyrazil do neÄ•asu... Ráno znovu zaplálo slunce. Srdce by zaplesalo. Mladý faktor nebyl v mÄ›steÄ•ku k nalezení. Pár lidem to nedalo a šli faktora hledat. Šli po jeho stopách. Hle, v pÅ¯li cesty byl nalezen. Mohutný vyvrácený strom ukonÄ•il jeho Å¾ivot... Hory spolu s tkalci si oddechli, hory zpívaly. DosvÄ›dÄ•uji, Å¾e i dnešní ho dnešní chalupáÅ™i mají ducha hor v úctÄ›. A odvrátí-li hory svou tváÅ™, hoÅ™í svíce i dnes.